

*Kronika
Parafialna*

PARAFIA RZYMSKO - KATOLICKA

pod wezw.

ZWIASTOWANIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

w Potulicach

W roku 1971 t.j. w czasie pontyfikatu
Ojca św. Pawła VI, ordynariusza diecezji
gniewieńskiej, ksiądz kardynał Stefan
Wyszyński Prymas Polski, dekretem
z dnia 13 sierpnia nr 6387/71/PR,
erigował przy kościele w Potulicach
parafię, która do chwili zatwierdzenia
przez władze państowe mieć będzie
charakter samodzielnego ośrodka dusz-
pasterskiego.

Jurysdykcji zlokalizowanej w dekanacie
nakielskim, nowo utworzonej parafii przy-
dzielono mieszkańców następujących
miejscowości: Potulice, Gorzeń, Niedola,
Kazmierowo, Piętacz, Urszulin.

Pierwszym duszpasterzem został ksiądz Bogdan Krysiński.

Dla chowania wiernych zmarłych wyznaczono cmentarz w Gorzeniu.

Dekret Prymasa Polski wszedł w życie dnia 1. IX 1971. i w tym też dniu rozpoczął się nowy etap historii zbawienia wspólnoty wiernych w Potulicach.

Początków jednak tej historii należy szukać w czasach poprzednich.

Dostępne źródła mówią, że do miejscowości zwanej Kantowo przybył hrabia Michał Potulicki, który pod naporom Prusaków opuścił swoje posiadłości na Pomorzu razem z rodową siedzibą w Więcborku. Od tego czasu Kantowo

razem z kluczem Nadnoteckim, dotychczasowa własność Grzymalitów przeszła w ręce rodziny Potulickich, pieczętującej się herbem Grzymała. Stąd też najstarsza z tablic nagrobnych uwiecznia herb rodu Potulickich.

Dawniejszą nazwę Kantowo zamieniono wówczas na Potulice.

Syn Michała Potulickiego - Kazimierz zniósł do Potulic całą kulturę swego rodu, charakteryzującą się miłością ojczyzny, sztuki i troską o bytowe warunki poddanych. Jemu też zawdzięczają Potulice sakralną budowę, noszącą cechy sprowadzonego z Włoch twórcy.

Umiieszczona w widocznym miejscu, na jednej z zewnętrznych ścian data 1862 uchodzi za rok ukończenia budowy kościoła.

Kolejnej właścicielce Potulic, córce Kazimierza Potulickiego - Anieli Kościół zapewnia dalszy rozwój życia duchowego, czego dowodem jest stworzenie fundacji im. Anieli Potulickiej. W ramach tej fundacji powstało Izgromadzenie Księży Chrystusowców, Katolicki Uniwersytet Lubelski zyskał podstawę dla swej materialnej egzystencji, a kapłan przeznaczony dla posługi duszpasterskiej, otrzymał dom położony tuż przy kościele.

Życie religijne w całym dynamicznym swoim rozwoju zostało brutalnie wstrzymane z chwilą wybuchu II wojny światowej. W miejsce zlikwidowanej siedziby Igromadzenia Księży Chrystusowców okupant stworzył obóz koncentracyjny, a Kościół zamieniono na magazyn.

Po wyzwoleniu duszpasterstwo pełnili dojeżdżający księza w różnym czasie z różnych okolic.

Ten stan trwał do dnia 1. IX 1971 roku, w którym Ksiadz Prymas tworzy Samodzielny Ośrodek Duszpasterski w Potulicach z zamierzeniem stworzenia parafii.

Starania ludu Bożego tworzącego Samodziel-

ny. Ośrodek Duszpasterski o zatwierdzenie
przez władze państowe nowo powstałej
parafii spotykają się ze zdecydowaną od-
mową. Wierni ponawiają prośby, delegują
swoich przedstawicieli do maczelnych władz
państwowych nadal.

Jednocześnie zostaje wprowadzone nabożeń-
stwo różaniec, które będzie sprawowane
w każdą środę, w intencji uproszenia
u władz państwowych zatwierdzenia parafii.

Dobre wiesti o pomyślnie rozwijającym się wbrew różnym trudnościom Ośrodku Duszpasterskim docierają do Poznania. W dniu 18 VI 1974 r. przybywają do swoego dawnego miejsca macierzystego Księga Chrystusowcy z Poznania. Wśród księgi, którym przewodniczy superior ks. Florian Berlik, są dawni uczestnicy mowicjatu potulickiego i obecni mowicjusze z Kiekrza. Mili goście zostali serdecznie podjęci przez parafian. Tak Msza św jak i przyjacielskie rozmowy poza liturgicznym spotkaniem były wspólnym radosnym przeżyciem.

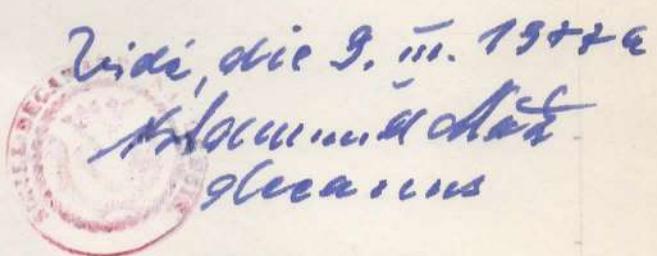

Kolejna, modlitewna manifestacja przywita-
nia do Kościoła miejscowej ludności miała
miejsce w dniu 6.X 1974 r. W tym dniu,
który dla Potulic był „Dniem Pojednania”
centralnemu nabożeństwu przewodniczył
Ksiądz Biskup Jan Czerniak, który z tej
tej okazji udzielił Sakramentu Bierzmowa-
nia. Sakrament ten przyjęły 74 osoby.
Było to pierwsze bierzmowanie w historii
Ośrodka.

Rok 1975 to rok ogromnych prac konserwatorskich potulickiej świątyni. Jostał przeprowadzony generalny remont tej wysokiej klasy architektonicznej, sakralnej budowli. Prace nadzorował mgr inż. architekt Jerzy Obremski.

Wykonano wszystkie prace murarskie i malarskie we wnętrzu jak i na zewnątrz świątyni, a całą skarpę, na której stoi kościół wzmacniono betonowym dywanem położonym na całej powierzchni obejścia. W miejsce dawnej, założono nową sieć oświetleniową i ogrzewniczą - kościół odtąd będzie opalany elektrycznymi piecami akumulacyjnymi.

Rok 1976 - Podobnie jak w innych parafiach tak i w Potulicach pomna-
ża się modlitwa o nowe powołania
kapłańskie i zakonne. W tym duchu
od 21 - 25. III przeprowadzone zostały
"Rekolekcje powołaniowe". Konferencje
głosili osoby ze zgromadzenia Chrystuso-
wego, co było uzasadnione wymową
miesiąca : Potulice to kąpielka tego Zgro-
madzenia.

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej 1977 roku

- w Potulicach jednozreźnic kolejne uroczystości
I Komunii śn.

Pierwszy raz w historii Ośrodku Duszpasterskiego
aż 20 dzieci prąstępuje do I Komunii Świętej.
Wierni potulickiej Wspólnoty coraz odwazniej
manifestują swoją wiare i jedność z Kościotem.

6 VI 1977 rok ; pierwsza w historii Ośmodka
wizyta biskupia. Wizytujący ks. biskup dr Jan Michalski
jeszcze przed przyjazdem do Potulic wstąpił do zaledwie
parafii Ślesin, gdzie myślał pogąd, że domu kościelnego
mieszkającego się w parafii Ślesin nie małyż zresztą nigdy
mieszkała Parafia, co znalazło swój ślad mówiąc w dekrecie
wizytacyjnym naszego Ośmodka.

W ustalonym czasie plac przykościelnyypełnili wierni
czekający na Biskupa. Spotkanie Biskupa z wiernymi
było dla nas wszystkich ogromnym przeżyciem.

Takie po Mszy św. wierni nie opuścili świątyni, ani placu
przy kościele, formującą szemu Biskupa.

W czasie wizyty miały też przyjęte Sakrament
Bierzmowania.

Sprawowana Eucharystia, Duch św., który w czasie
Bierzmowania się nadebił, stał się dla Wspólnoty
potulickiej symbolem jeszcze większej jedności z Bogiem.

8. IX. 1978 roku Potulice goszczą, ponownie
monikat książe Chrystusowców.

Dla całej parafii kolejne, pełne radości
i głębokich myślenień przeżycie.

16. XI 1978 roku - powiedzenie Najświętszej
Maryi Panny.

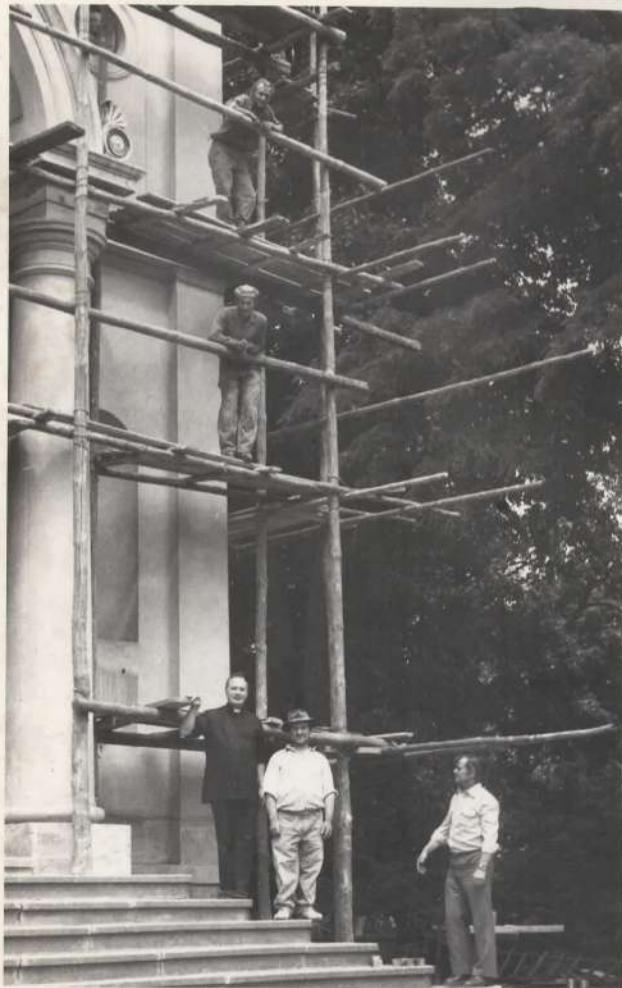
W jasmogórskim znaku Matka Boża wędrująca
po całej polskiej ziemi, przybywa teraz do nas,
do swojej Maryjnej parafii.

Powiedzenie poprzedzony misje - pierwsze w historii
Ośrodka.

Tak nierządy jak i niewierzący przed swoją Matką
męgli jej Płociecznickiemu Seru.

Tak misje jak i same uroczystości Niedzieli
poniedziałki Matce Bożej i naszej, że Ją kochamy.
Sniadany o tym rozmówione i rozwiewane
tłumy myślącające Kościół i plac przykrościelny,
nieue wartości i masony udział w Sakramencie
Pokuty i Eucharystii.

Przez całą dobę Niedziela nieni mię opuszczeli
swojej Matki.

Kwiecień 1979 - rozpoczęwa się remont, który trwać będzie bez przerwy przez 6 miesięcy. W planach rennowacji przewidziano zdjęcie dachu krytego tukiem i pokrycie go blachą cynkową. Tymczasem w okresie tych prac zaistniała konieczność wymiany całej więzby dachowej. Okarota się bowiem, że nie remontowany od chwili wybudowania skątyni dach jest bardzo zmiszczony i kwalifikuje się do całkowitej wymiany.

Po położeniu nowej więzby i pokryciu blachą cynkową dachu rozpoczęły się kolejne prace.

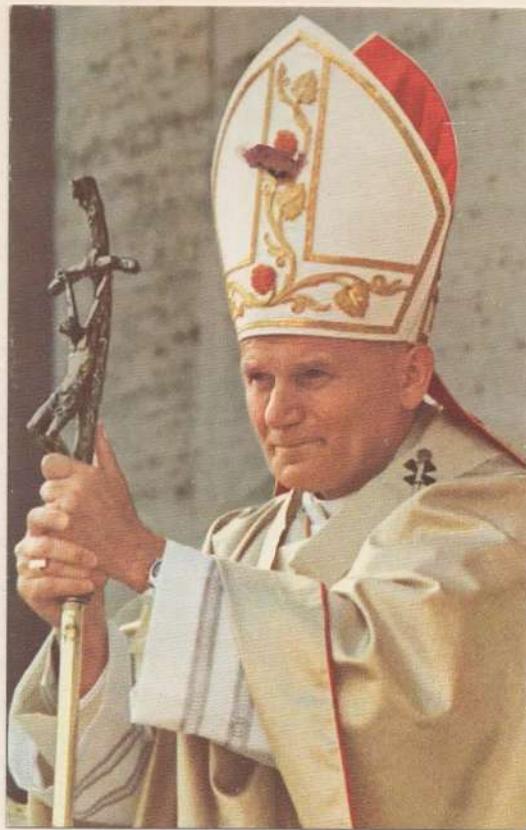
Kościół otrzymał nowe elewacje: ściany zostały masycone trzykrotnie środkami zabezpieczającymi przed negatywnym działaniem klimatu i wymalowane wg projektu inż. architekta Jurejki.

Wadą w ten sposób skątyni zamierzony przez budowniczego Marconiego Leandro trojaborowy, cięty kolor wloski.

Cale obejście zostało pokryte betonem, a podejście otrzymało nowe, wygodniejsze schody.

W ten sposób przepięknie odnowiona skątynia zabezpieczona w fundamentach nowym betonowym ekranem będzie wielbłą Boga swoim pięknem i trwałością.

Wrocław, 010 5. X 1979
M. P. M. i
M. P. M. i
S. G. C. C. S.

Wielkie dni historycznej wizyty Ojca św.
Jana Pawła II w Polsce przeżywała bardzo
głęboko również parafia potulicka.
Braliśmy bezpośredni udział w uroczystoś-
ciach w Gnieźnie. Młodzież już w dzień
poprzedni pojechała do Gniezna, by uczes-
tniczyć w radosnym spotkaniu z Ojcem św.
Wróciliśmy wszyscy szczęśliwi, z błogosła-
wienstwem naszego Papieża.
A było to najpiękniejsze Święto
Zesłania Ducha św....

25.V. 1980 r. Uroczystości
Pierwszej Komunii św..
W tym roku 30 dzieci i 8 dorosłych
przystąpiło po raz pierwszy do Sakra-
mentów Pokuty i Eucharystii.

31. X. 1980 r. J. Eksc. Ks. Biskup
Jan Michalski udzielił 96 osobom
Sakramentu Bierzmowania.

CHWALI BOGU NA WYSOKOŚCIACH A NA ZIEMI LUDZIOM POKÓJ

Uczestniczymy we mszy św.
w niedziele godz. 9⁰⁰ i 11⁰⁰
w dni powszednie godz. 17⁰⁰

* POTULICE * BOŻE NARODZENIE 1980 *

Rok 1980 parafia potulicka
konczyła w duchu wdzięczności liczny
udziałem we Mszy św. - Pałterce.

W maju 1981 r. potulicki kościół
ma wymienione zniszczone i bez-
wartościowe okna, na wspaniałe
witraże.

Kościół doczekał się również
nowych ławek.

14 czerwca - Uroczystości Pierwszej Komunii Świętej.

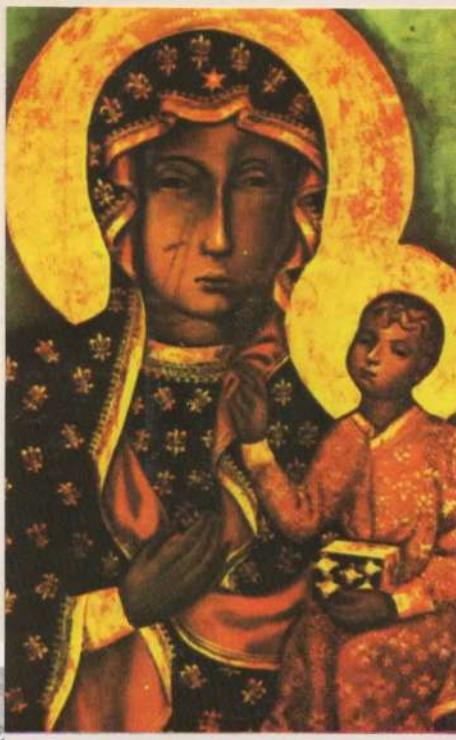
6 czerwca 1982 r.

- Uroczysta Pierwsza Komunia Św.
W tym roku 31 dzieci i 4 dorosłych
zostało wprowadzonych do pełnego
uczestnictwa we Mszy św..

Ziemia, wieś 1. XII. 1982 r.
Administrator Chata
Siedlce 1982

29 maja 1983 r. - Uroczysta Pierwsza
Komunia Św.. 33 dzieci i jedna osoba
 dorosła zostały wprowadzone w pełne
 uczestnictwo we Mszy św.

Królowo Polski
módl się za nami

(M) ROMA MARIANUM

31 maja 1983 roku wspólnota potulicka
uczestniczyła w dziękczynnej Ofierze Mszy św.,
która złożył Bogu z okazji Jubileuszu 25-lecia
Kapłaństwa, proboszcz Parafii - ksiądz Bogdan
Krysiński.

Przybyli również księża z Dekanatu,
jak i księża Chrystusowcy z Poznania.

Młodzież i dzieci prowadziły śpiew
i modlitwy, a po Mszy św. Różaniec.
Życzenia składane Jubilatowi połączone
były z modlitwą i śpiewem współczesnych
piosenek religijnych.

Uroczystość jubileuszu Kapłaństwa
była okazja do radosnego spotkania
religijnego.

2 czerwca 1983 roku

Uroczystość Bożego Ciała.

Kościół potulicki przybrał odswiętny wygląd.
Wspólnota parafialna wzięła liczny udział
w uroczystej procesji z Najświętszym
Sakramentem do czterech ołtarzy.

8 września 1983 roku Potulice
gościły nowicjat księży Chrystusowców.
Dla całej Parafii była to możliwość
spotkania na wspólnej modlitwie,
śpiewie i serdecznej rozmowie.

Visum in actu visitationis pastoralis

die

198

+ JOANNES NOWA
Episcopus tit. Gemellensis
in Byzacena
Auxiliaris Gnesnensis

14. III. 1984 a

Pabogum a Olasz

+ Jan Nowa de Lazar

17 maja 1984 r. - biskupia wizytacja w Potulicach.

Parafia potulicka zostaje nawiedzona błogosławieństwem biskupa Jana Stowaka z Bydgoszczy.

Już pierwsze spotkanie nie mieści dzieci w przepięknie udekorowanej świątyni.

Spotkanie z dziećmi, ich trafne odpowie-
dzi w czasie wizytacji naprawiają Biskupa
i Proboszcza radością.

Podobnie spotkanie z młodzieżą i całą wspólnotą parafialną budzi nadzieję Kościoła.

75 osób przystępujących do Sakramentu Bierzmowania, w tym również funkcjonariusze pełniący służbę w miejscowym więzieniu i wierni uczestniczący w centralnym Nabożeństwie tworzą radosne oblicze współczesnego Kościoła potulickiego.

Zegnający po wizytacji Potulice ks. Biskup mówi o niedosycie - zbyt dużo radosnych zaskoczeń i biskupich doświadczeń doznańych w czasie krótkiej wizytacji, stało się mi. Tym akcentem pożegnania Biskupa.

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej 1984 r.
- w Parafii kolejna Pierwsza Komunia św.

6 grudzień 1985 roku to radosne spotkanie najmłodszych grup katechetycznych z świętym Mikołajem.

Śpiew, recytacja wierszyków i śpodycze przyniesione przez Gościa z nieba uszczęśliwiły maluchów. Uroczystość św. Mikołaja była również okazja spotkania Proboszcza z młodymi rodzicami.

Okres Bożego Narodzenia 1985 / 86

to czas odwiedzin duszpasterskich,
śpiewania kolęd, a dla dzieci nabożeństw
przy Łóżku.

Jasinka wykonane przez ministrantów,
schole dziewcząt i inne dzieci zgromadzili w niedzielne popołudnie całe rodziny
dla uwielbienia tajemnicy Bożego Narodzenia.

Rok 1986 i 1987 to przygotowania do Kongresu Eucharystycznego.

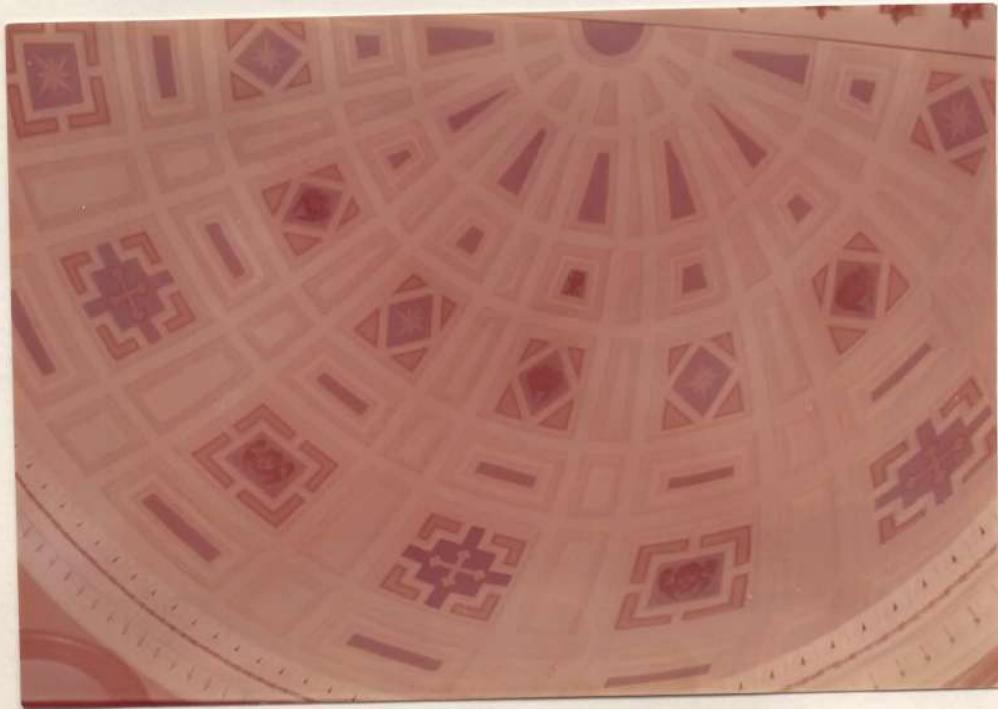
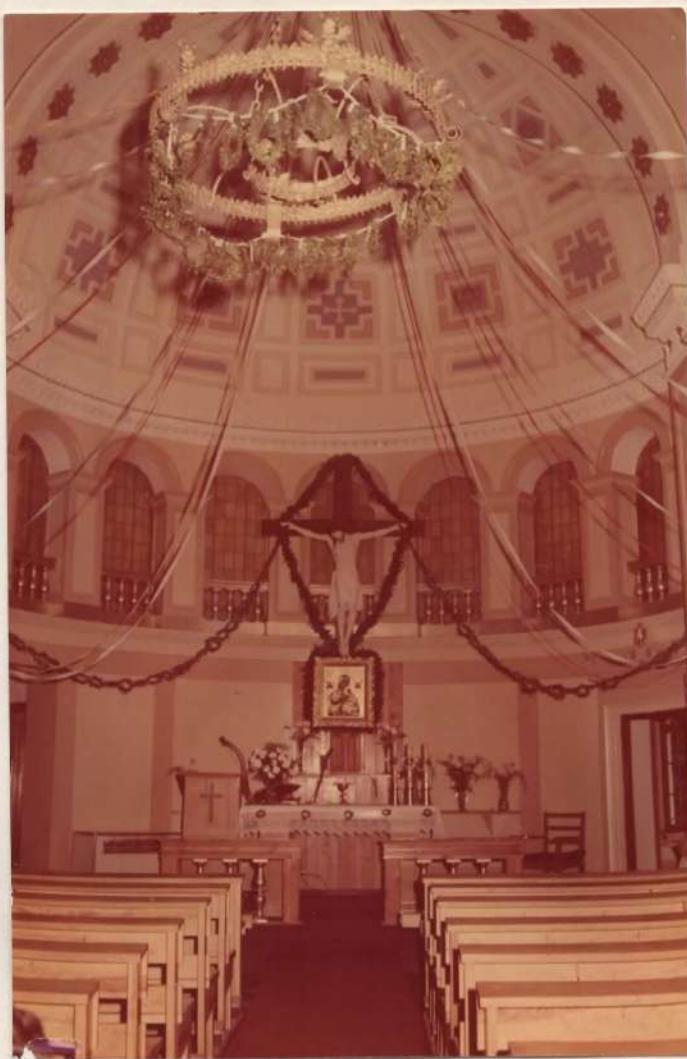
Parafia potulicka przygotowała się do udziału w Kongresie pogłębieniem życia Eucharystią.

Wzrosła liczba przyjętych Komunii św.

W tym wyjątkowym czasie, nabrzmiającym niepowtarzalnymi uroczystościami, oraz w rozpoczynającym się Roku Maryjnym przystąpiono też do kolejnego remontu kościoła.

Na rozpoczęcie Kongresu
Eucharystycznego i przyjazd Ojca św.
do Polski potulicka świątynia była
już pięknie wyremontowana.

I Kongresem Eucharystycznym
i z III pielgrzymką Ojca Świętego do
Ojczyzny zbiegła się także Uroczysta
I Komunia Św. dzieci.

Nalejny już rok do I Komunii św.
przystąpiły dzieci z II klasy.

Wrażliwe serca dzieci i aktywny udział
całych rodzin, przyczyniły się
do głębokiego przeżycia tej uroczystości.

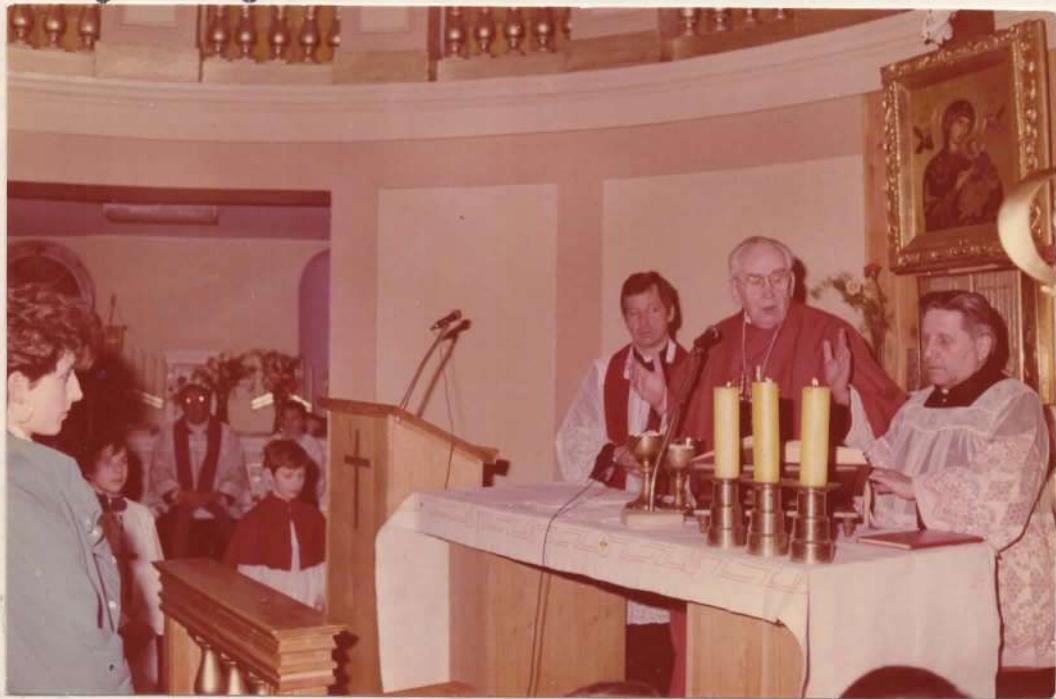
Święta Bożego
Narodzenia w Roku
Eucharystycznym wielbię
Chrystusa Pana już
mowym tabernakulum.

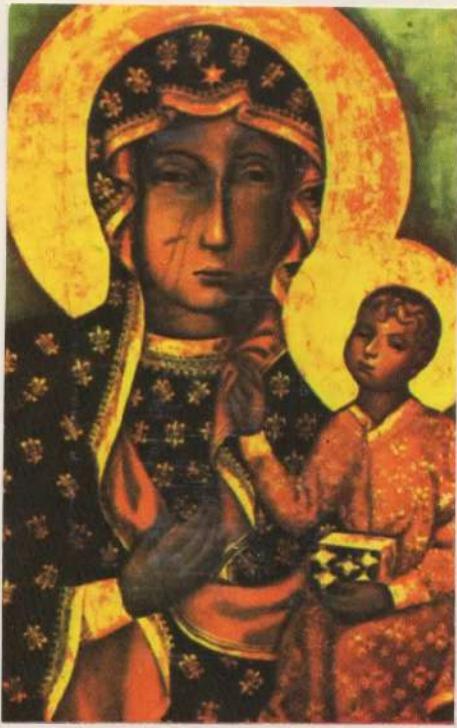
29 maj 1988 r. - I Komunia św. dzieci
kl. II. Kolejny rok, w którym wszystkie dzieci
przystąpiły do I Uroczystej Komunii św.
Pogłębiła się świadomość u rodziców,
że wprowadzenie dziecka do pełnego uczestnictwa
we Mszy św. nie może się odbywać w tajemnicy,
ale z pełnym udziałem całej parafii.

Rok 1988 był również kolejnym rokiem wprowadzenia młodzieży w Sakrament dojrzałości chrześcijańskiej.

Ks. Biskup Doktor Jan Michalski udzielił 107 osobom Sakramentu Bierzmowania. Dla młodzieży, jak i dla całej Parafii, spotkanie z serdecznym słowem Biskupa i nadanie się Ducha Św. były głębokim przeżyciem.

Królowo Polski
módl się za nami

© ROMA MARIANUM

W Roku Maryjnym rozpoczęła się peregrynacja miejscowego obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Wędrówka Maryi po potulickiej Parafii trwała przez cały Rok Maryjny i zakończyła się dopiero 22 lutego 1989 r. Prawie dla wszystkich rodzin było to świąteczne, modlitewne spotkanie z Maryją. Kwiaty, wspólne procesyjne przekazywanie Obrazu, Msze św. dziękczynne były tego wyrazem.

Wielikr. 9.3.1989
Błogosławieństwo Matki Bożej Gnieźnianej

Visum in actu Visitacionis Pastoralis
Gniezno 23. 5. 1989

+ Miechałowski
Vicarius Generalis Gnieznensis
U. h. Klemek

23 czerwca 1990: poświęcenie Krzyża
w lesie w Gorzeniu.

Rok szkolny 1990/91 - to powrót religii do szkół.
Spotkanie z najmłodszymi w czerwcu 1991.

Święto Trójcy Przenajświętszej
rok 1991 to kolejna uroczystość
I Komunii Świętej dzieci.

W dniach 1-2 października 1991 r. odbyło się Uroczyste Nariedzenie Relikwi św. Wojciecha. Uroczystości te poprzedziły Msisze, prowadzone przez ks. Zbignieira Ptakę - paulinę z Leśnej Podlaskiej.

1 października, po nabożeństwie oczekiwania, duchowieństwo i wierni w procesji prowadzonej przez dzieci, młodzież, harcerzy, strażaków i radnych przemieszczyli Relikwie od szosy do kościoła. Trasa była odświeżnie udekorowana, procesji towarzyszył śpiew, a dzieci pozdrawiały św. Wojciecha kwiatami.

W uroczystej koncelebrowanej Mszy św
przed świętym uroczniczył ks. Dziekan kanonik
Marian Wróblewicz, wikariusz generalny Księży
Chrystusowców ks. dr Bernard Kotodziej, który wy-
głosił też homilię, superior Księży Chrystusowców,
ks. Proboszcz Edward Kozlinka, ks. Proboszcz Andrzej
Gieratowicz, ks. Zbigniew Ptak, a także miejscowy
Proboszcz - ks. Bogdan Krysiński.
Liturgię świtali klercy Chrystusowcy, a spiew
prowadziła schola, skupiająca lokalną młodzież.

Po Mszy św. odbyło się uroczyste przemieszczenie Relikwi do kościoła, gdzie nabożeństwem Różanicowym rozpoczęto się czuwanie.

Następnego dnia czuwanie wypełniły 3 Msze św., modlitwa i śpiew, a o godz. 15³⁰ nabożeństwo zakończone pożegnaniem Relikwi, wienięcyto uwielenie Boga za przyczyną św. Wojciecha.

W okresie Bożego Narodzenia dzieci licencji gromadziły się w kościele na nabożeństwach przy żłobku. Oto jasinka w wykonaniu dzieci z różnych klas.

Salka katechetyczna znajdująca się w Domu Parafialnym, gdzie na parterze zamieszkuje pisarz funkcjonariusz z rodziną zostaje udostępniona szkole. Odbywają się tu zajęcia lekcyjne dla jednej z klas najmłodszych.

Po czasie spotkania ołtarzanego nastąpiło posłużenie salki w nowo odkrytym domu parafialnym.

Katechetka
B. Ochikowska
zapoczątkowała
moczystość.

Ks. proboszcz, dyrekcja szkoły, rodzice,
dzięci uroczenie śniadają katechetycznych.

Jesucia Ch. noli Maryi jw. za
dzwile rozda opłatki.

Dzielenie się opłatkami na rok z życzeniami
rozprzyjmuje p. dyrektor z ks. proboszczem.

Rzymskokatolickie Wielkopostowe

Od 21 marca 1992 r. w parafii
trwają rekolekcje wielkopostne.
Podczas nich młodzież naszej parafii
przygotowuje się do Sakramentu
Bierzmowania.

Ks. bp. Jan Czerwiak
sprawuje Paręż św. podczas której
udzieli Sakramentu Bierzmowania.

14 czerwca

komunia śn.

„Tobie Kochana Dzieciuchynko, tobci kochawcy
Chłopczyku chcielibym przypomnieć, że po uroczajnej
spotkanki śn. twoja dusza jest czysta i piękna. W twojej
duszy odleja się obraz Booga. Jesteś Przyjaciółką,
Przyjacielem Pana Jezusa....” - to słowa z homilii.

BOŻE CIAŁO

Procesja Bożego Ciała

W Uroczystości Bożego Ciała

licznie zebrani wierni biorą udział
w Mszy św. o q. 11⁰⁰ i w procesji Podkolewnej
postowej, z ksiązeczką u dloni, uroczystiego
w śpiewie zmanifestowali swą ofiabokę, mianem.

„JUX gośćisz,

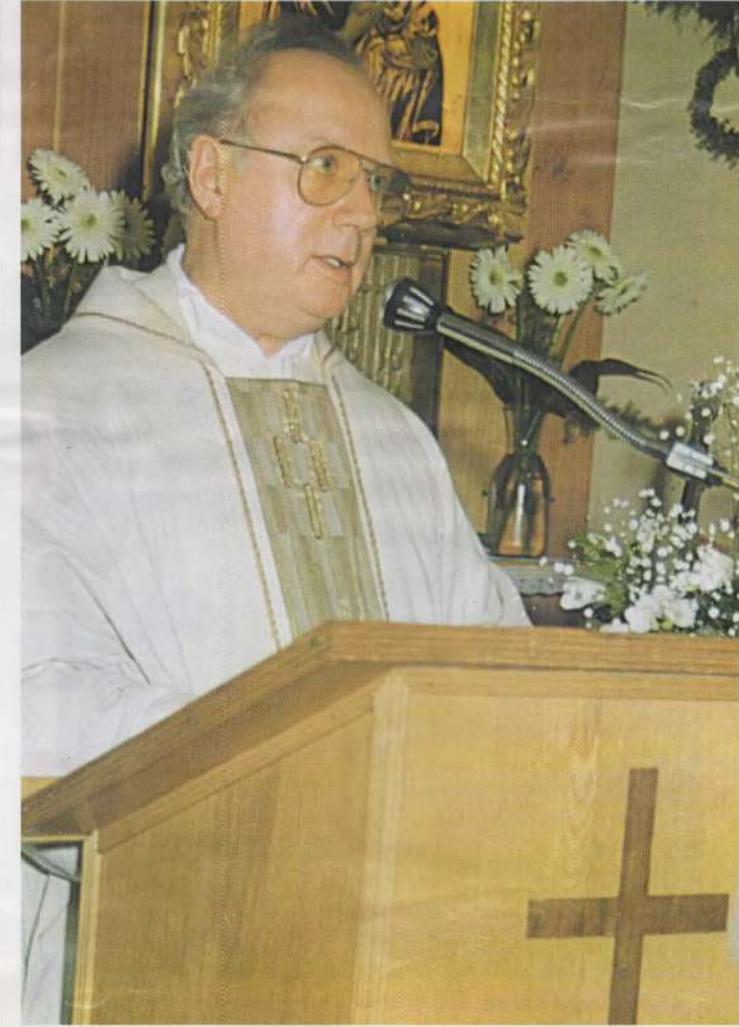
Jerzu w sercu mzym,
dzień ten jest

szczęścia mego dzinem!”

Niedziela w oktawie Bożego Ciała

... „Przychynamy oktawie Bożego Ciała.
Nasprawiać to chci, w których szczególnie
wielkimy Chrystusa obecnego w Najświętszym
Sakramencie, kiedy przypominaliśmy sobie
te wielkie tajemnice naszej historii, że On
umówił nas do końca, że stał się dla nas
pokarmem...”

Te słowa
wyponiada
ds. proboszcz

OKRES BOŻEGO NARODZENIA

to czas wspólnych spotkań,
wspólnej modlitwy, wspólnego kołodkowania.

Jasinka
i Wykonawcy
zajmują-
cych się
z przedoko-
la

Wspólny poczęstunek w przedszkolu

Rozriadkowe zdjęcie
z jolitym
z trzech królów

Świdnicka pani
słowiańska uroczystości
zbierająca w czasie
adwentu zawiśły
na dzwonnaku.

DZIEŃ BABA I DZIADKA W SALCE

Wraz z życzeniami
i piękne bukiety kwiatów wrzuciście

Pamiątkowe zdjęcie
(goście, dzieci, rodzice
i p. katechetka)

15 lutego 1993 r.

ks. proboszcz potulickiej parafii
przechyla cieźki zanur serca.

ks. Bogdan Klysinski zostaje
przeniesiony do szpitala.

W czasie choroby ks. proboszcza
prowadzenie parafii zostało powierzone
księzom Chrystusowcom - ks. St. Zygmunta
sie poswięcał i przez kilka miesięcy
ks. Andrzej Kalita z Nakła sprawował Pastora

6. 06. 1993 r.

Klasa II a

I Komunia św. - dzieci po raz pierwszy
w szatach liturgicznych

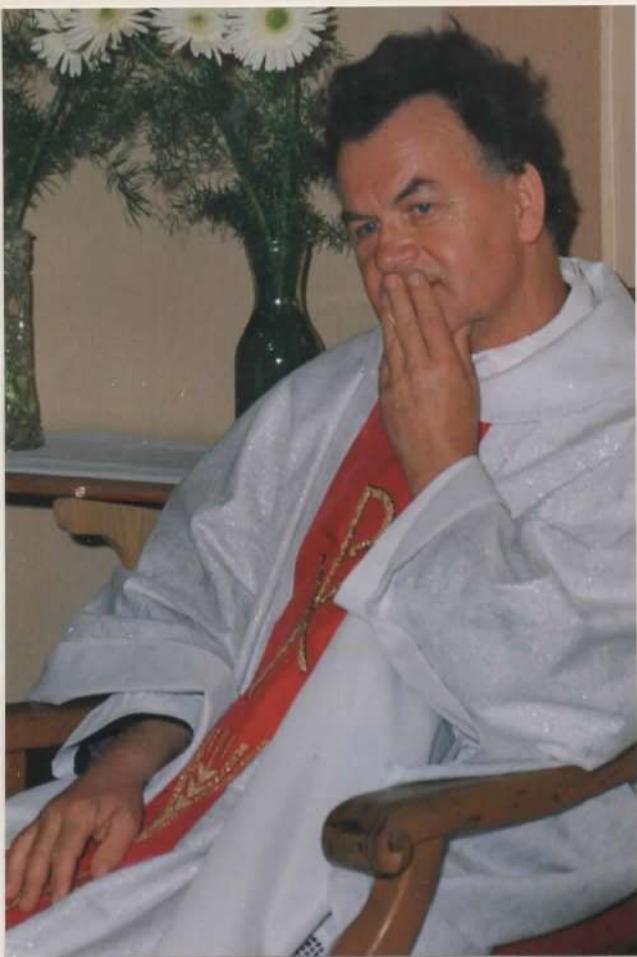

"Przer to święte pokropienie... - i już urodzili dzieci do kościoła"

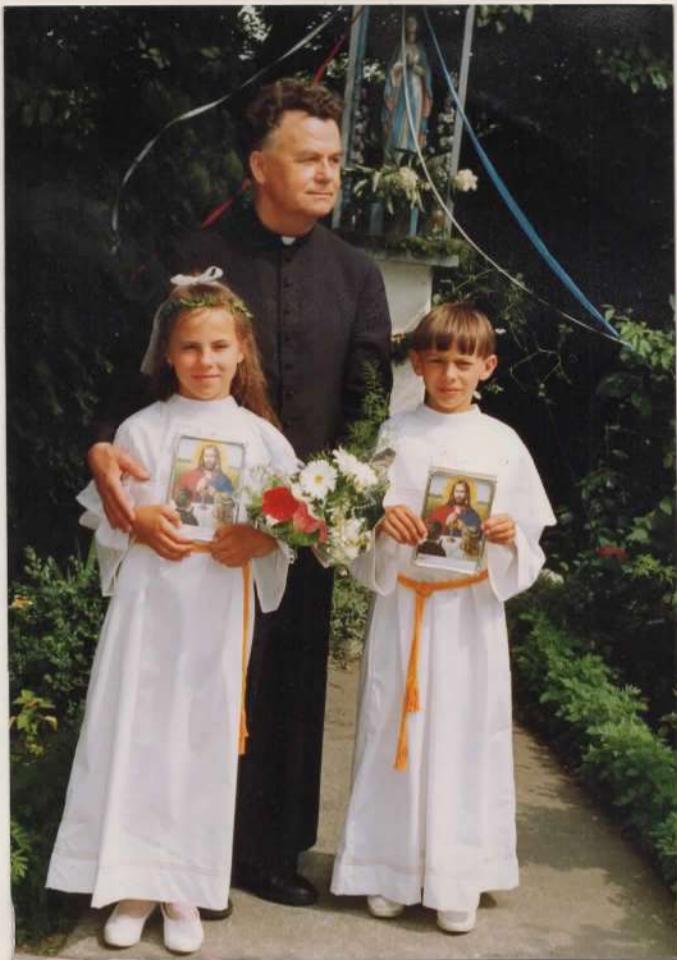
Dzień uroczystki i chłopcy przyjmują
Ciało Chrystusa pod dwiema postaciami

Ks. St. Zymuła
Słuchaj słów
poddęgi konwencji.

Zdjęcie
z bliźniakami
przy figurce
Patki Bożej.

Klasa II b

Śp. Ksiądz Bogdan Krysiński syn naszej parafii

* 1.10.1933 r. † 21.10. 1995 r.

W uroczystość Zwiastowania Najświętszej Marii Panny, 25 marca 1995 r. Ks. Bogdan przyjechał do Potulic, swojej umiłowanej parafii, w której pracował 22 lata. Przybył na odpust, jakby chciał pożegnać się z tymi, wśród których pełnił obowiązki duszpasterskie w najtrudniejszych czasach tworzenia parafii, jednoczenia ludzi wokół ołtarza i docierania także do więźniów. Przyjechał z Poznania, aby tu w Potulicach podziękować Bogu i ludziom za wspólne lata pracy. Mówił:

"Klekałyśmy dziś przed tajemnicą miłości Boga do naszej parafii... Od czasu jej powstania Bóg przez Matkę Najświętszą objawał swoją miłość do nas. Sprowadzenie obrazu i nabożeństwo do Matki Bożej Nieustającej Pomocy stało się początkiem niepojętych lask i działania Boga pośród nas. Bogu na pierwszym miejscu, po Nim Matce Najświętszej dziękuję za to, że dane mi było służyć tej naszej potulickiej parafii Zwiastowania. Dziękuję też Wam wszystkim. Dziękuję za każdą śródotową nowennę do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, za wspólnie przemodlone czwartki różańcowe, za każdy Wasz udział we Mszy św. Dziś dziękuję Bogu za Was wszystkich. Dziękuję za wszystko, co było wspólnym wielbieniem Boga i Matki Najświętszej."

Tak. To było pożegnanie. Ostatnia homilia. Nie wiedzieli o tym uczestnicy uroczystości. Zapewne nie wiedział także Ksiądz Bogdan. Zawsze miał nadzieję, że odzyska zdrowie. Tymczasem 21 października 1995 r., wczesnym rankiem, cicho, spokojnie, z modlitwą na ustach zakończył swe życie.

Wychowany w głęboko wierzącej rodzinie, poszedł za głosem powołania kapłańskiego. 30 maja 1958 r. otrzymał w Gnieźnie z rąk Ks. Prymasa Wyszyńskiego święcenia kapłańskie. Pracował jako wikariusz w Szubinie, Damasławku, Gniewkowie, Wągrowcu, Wrześni, Powidzu i Białogardzie.

We wrześniu 1971 r. Ks. Prymas Wyszyński erygował w Potulicach samodzielny ośrodek duszpasterski, który po licznych interwencjach u władz państwowych stał się parafią. Organizowanie życia parafialnego nie było łatwe. Dla księdza nie było miejsca w domu przy kościele. Zamieszkał więc w kościele i równocześnie rozpoczął prace nad przystosowaniem zaniedbanej świątyni do potrzeb duszpasterskich. Jeszcze trudniejszym zadaniem było budowanie wspólnoty parafialnej. Wielu mieszkańców Potulic nie miało kontaktu z Kościolem, co wynikało z ich pracy w Zakładzie Karnym.

Ks. Bogdan nie zrażał się ani brakiem mieszkania, ani innymi trudnościami. Swoją dobrotą i miłością nie tylko pozyskał parafian, ale został także kapelanem więzienia. Szczególnie w czasie stanu wojennego z wielkim poświęceniem niósł duchową pociechę i pomoc internowanym.

Po 21 latach żmudnych starań, w grudniu 1991, uzyskał wreszcie zgodę na zamieszkanie w domu przy kościele. Zaraz przystąpił do przygotowania mieszkania, biura i pomieszczeń katechetycznych. Jednak po czterech miesiącach ciężki zawał serca przerwał Jego gorliwą i ofiarną służbę wspólnocie potulickiej. Przez dwa lata leczył się w Poznaniu oraz u Sióstr Benedyktynek w Szwajcarii. Chorobę znosił z ogromną cierpliwością i z pełnym oddaniem się Bogu i Matce Najświętszej. Oczekując na operację serca, zmarł w Poznaniu 21 października. Został pochowany w rodzinnej Bydgoszczy, na cmentarzu Św. Trójcy.

Niech odpoczywa w pokoju!

Módlmy się:

Spraw, prosimy Cię, Panie, aby Twój sługa kapłan Bogdan, którego w ziemskim życiu zaszczyciłeś świętym posłannictwem, radował się wiecznie w niebieskiej chwale.
Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Józef Józef Robakiewicz
Seweryn - Włodzimierz Szymanowski
Józef Kęstoński
Janusz Dąbrowski

Aleksander Filimonow
Maksymilian Dominik Skorża
Wiktoria Gorzycia Urszula Boleska

Janusz Sek
Grzegorz Jan Kieckisch
Piotr Gajewski
Krzysztof Jan Kieckisch

Andrzej Olszewski
Dariusz Janusz Skubisz
Sylwester Maza

Krzysztof Puszczański
Dariusz Miciak
Dariusz Tarczynski

Rafał Pujsza
Jan Bogdan Bartosik

fragylis i obo libibury - mješi - drug
mješi opis zatjek - prevaro i potisk -
i jasne pisanje označi dade i obvezni dogmat,
stoga stolice i galakcije.

Uzroci, potaj, govorovi kralja Mihala
Stevana tajni i po ugovorom s kraljevskim
zgodnjim.

h. sv. Jan	Kathleen Tch
ks. Bolesław Stępień	Edward
ks. Józef Kubicki	McDowell Tch
h. Adam Tarczynski Tch.	h. King of Munster
ks. Stanisław Kostka Tch.	h. Antoni Tomasz Tch
ks. Józef Poniatowski Tch.	X. Antoni S. Barry Tch.
ks. Stanisław Chodkiewicz Tch.	h. Mengh Relikto P. Cr
ks. Józef Kościuszko Tch.	dr. Jan Cwajda Łowicki
kr. Jan Henryk S. W. v. & Józef Duchnicki Tch.	dr. Ignacy Brzozowski Sosnowiec
ks. Stefan Batory Tch	dr. Rafał Haczyński
ks. Mikołaj Kąkol Tch	dr. Marek L. Nowak
ks. Grzegorz Oleśnicki	
ks. Tadeusz Boniowski	
br. Bolesław Nowakowski	
kr. Józef Gaudet Tch	
h. Stanisław Czerniakowski Tch	
dr. Józef Karski	

10.06.2000

Nazyceniu Boże w kilku Chwil
spotkaliśmy w Rokach naszych
Męg i dr. i po raz kolejny my
zostaliśmy Ofiarą Pocztów -

nie lekam
ale dr. Mroć

lekkie kafelikie
Dowcipne Lekarze
i Bydgoszcz
x, krytycznych i
milionów

Mroczkarze
szweder

Babko Kukulska
Barbara Farab
Jolanta Fornasir

Anna Skarichna
Hanna Parols

Huta Tuchowska
Katarzyna Godelowska

Duszpasterz emigracyjno-polenijski pracujący w Brazylii
odwiedził kolegię Chrystusową, w której wiekach
od 40 lat pełnił kapłaństwo.
Totumice, 19.06.00 Kr. Edward Maciejewski

